

ԺԱԿԱՐ

ՀԱՅՈՒՄ ՀԱԿԽՈՍԱԿԱՆ, ՊԱՏՄԱԿԱՆ,
ԼԵԶՈՒԱԲԱԿԱԿԱՆ ԵՎ ԹԻՇԱԿԱՆ

Ա. ՏԱՐԻ
1899

Տարեկան՝ 20 ֆլ. ամիս տեղ :
Մէջ թիւ-ը՝ 6 ֆլ. :

Գիրք Բ.
—

ՀԱԿԽՈՍԱԿԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԿԱՄ ՏԱՄԵԱՆ

ՆՈՐ ԱՐՁԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

(Ընթերցեալ առաջի Արևելագիրաց ժմէշ Համաժողովին,
ի դարձու):

Գոյ. Մերու պարբ. Ավատականց, ահխոնց հաւաքող կոչ-
կար տուսկան թեուպանցակ արձանագրութեանց, հաշորդա-
էր ինձի Արմատի մօտ Շահնիար հայաբանի գր-ըն մէջ վեր-
ցեր գանձած տուսկան արձանագրութեան ու օրինավութեան։
Մի եղան ժամանակ վեճենոց վեր։ Մինիթարեան հարց կողման-
ց հայունակի համայ մը։ որով իւ ինդ-ընէին գեց. Ամբատական-
էջմաննի Արարատ ամսագրին 1896 նոյեմբերի պրային մէջ ալ

Հայության (թիւ 25 = Արմատք Բն-12) այն արձանագրութեան մէկնութիւնը : զոր կատարելով զբէցի, և որ հրատարակուեած "Բազմապէս հանդրաբան"ի 1897 ժետընաբէ պէտին մէջ : Բայց զանրիս ուրիշ ու է հանդիւր մը երրոշական լեզուաւ հրատարակութիւն համար՝ իլ ապահով գրադարձութիւն, զոր երեխու բնագանձ էի Գեր : Աթատանց բարեկամին : Հայության անոր սակազնան՝ կարծեմ թէ օգտակառութեան զորքէ չէ ժանօթացընելը զայն էեր ժողովին :

Արձանագրութիւնը չո՛ր պատրաստի՞ պատճեղ հօնուած
ցընէլու ձեզի, Պազմանի գրողին մէջ գոնուած արձանագրու-
թեան հման (Ամբարեանց թիւ 17 = Ալիւս-էր թիւ 9 = Ահյու-
(թիւ 4ի), սեան մը խարսխին պրայ շուրջանացի գրասժ և
բոլորածեա :

Այս սինը հազմուած է տեսակ մը կապոյտ գարե, զու-
առածութեամբ իլ մատակարարէ Արմաւրի Ելուրն, և որ այս
ու պահուի հոյն Յանձրիար գրողի քահանային տանը մը :

Ահաւարի այս արձանագրութեան լինեան տառերով ը-
դորինայութիւնն, անոր ընդէլոցուն և թարգմանութեանը :

Y ~~Հոռակական~~ ՀՈՎԱ ՅՈՒ Խ

? Ա[Ր] - Զ[Ի] - ՏՀ - ԲԴ - Հ

Ա Բ Գ Խ Ա Բ Հ

Y Ե - ~~Հոռակական~~ ՀՈՎԱ Ե Ա ^{Հոռակական} Խ

? ՄԵ - ՀԱԿ - Ա - Ա - Ա - Ա[Ի] - Հ

ՄԵ ՀԱ - Ա Հ Ե

Է Ե ^{Հոռակական}
Ե Ե

Ա Հ Ա

Հ Ե

Ե Ե

Վ Ե ^{Հոռակական}

Ե - Ե - Ե

Գ Ա Կ Ա Կ

~~Ա~~ Ա

[Ա]ռ - Ի

վասն

~~Ա~~ Ա Ա Ա Ա Ա Ա Ա
 [Ա]ր - [Ա]ռ - Ի - - - Տ

սերնդոց :

ԴԻՏՈՂՈՒՅԻՒՆՔ

Փոխանակ՝ ...իր-նի-շ կարդալու, իրաց կարգացուի ձևու
 Ա Ա Ա (իր-նոր). անկայ շատ հաւաճախուն է ու բնա-
 գուն վրայ՝ ...իր-նի-շ գրուած ըլլայ, ինչպէս ուրիշ համար-
 ման արքանազրութիւնը ունին :

Բնագրին մը՝ զա-շու-նի = «կանգնեց» բային խնդիրը
 շատին նմանի Շի, որ պէտք է նշանաբետ տեսայ ով հաստա-
 տութիւն կամ շլք՝ «կանգնեալ» հրամանաւ Արքականի
 բազաւորի : Բայց ԿԸ հարծեմ թէ այս գաղափարանիւն
 հաւաճախանաբար ԵՄ է, որ ԿԸ նշանաբետ «տուն» :

Առաջին անգամ է որ զու-ի Բայրին իւ հանդիսիրնք,
 և անհարժի է հաւաճախուն իմաստ ով հանել անդիւնի : Յա-
 զորդ Բայուն զեր իւ Հռուառորդ, անոր իմաստն հասկնալու
 համար .

Արդունութ պէտք է նշանաբետ «ցեղ», զի արդունութ ընդունութիւնը
 և նշանաբետ «սերունդ» և ոչ թէ «ընտանիք», ինչպէս իւ
 Բայրգմանի Ուսուցչական որբ. Ալյուս, որովհետեւ Բայուն կազ
 մուած է արդիւ = «ծնունդ» և ուրուն(-ն) = «սերթ» Բա-
 յունիւն : Առշ՝ եթէ ամիկա չիլը և և ընդունութիւն, վեր ըստ

բառն ալ պիտի նշանայի՝ «վասն»:

Արձանագրութեան բառերուն կարգը՝ հետեւեալ մէջուն
թիւնը կը պահանջէ.

«Արգեղթիլ Մեռուաշեան այս տունը կանգնեց
(իւ) ցեղին համար»:

Այս արձանագրութեան գլխաւոր օգուտն այն է՝ որ վաճեան
բարգրունիւն կը չունացընէ երկու նոր բառերով, որոնք են՝
իջչուն տեսանիք՝ շուտ և արիստունի:

4.3. ԲԱԼՈՎՆԱԳԵԱՆ